

نصرالله صالحی

جوانی در محضر درس علمای بزرگ عصر خود، قره‌مانی محمد افندی و شیخ الاسلام ابوالسعود افندی حضور یافت و در بیست سالگی ملازم بزرگ‌ترین عالم زمان خود، ابوالسعود افندی شد.^۳ وی از ۹۷۱ ق به مدت ده سال مراحل مختلف مدرسی را در مدارس معتبر عثمانی طی کرد و در ۹۸۱ به مقام معلمی شاهزاده مراد انتخاب و به مانیسا فرستاده شد.^۴

بعد از به سلطنت رسیدن شاهزاده مراد در ۹۸۲ همراه او به استانبول آمد و به دلیل نفوذ و احترامی که در نزد سلطان مراد سوم (حک: ۹۸۱-۱۰۰۳) داشت، لقب «خواجہ سلطان» یافت، و بنا بر نظم و مقررات موجود عثمانی «سردار علماء و مستشار امراء دین و دنیا» شد.^۵

سعد الدین بنا به مقام و موقعی که در نزد سلطان مراد یافته بود، در میان دولتمردان جایگاه مهمی یافت، تا جایی که در سیاست داخلی و خارجی دولت تأثیرگذار بود.^۶ مقام و موقعیت سعد الدین بعد از مرگ مراد سوم نه تنها دچار ضعف و

اشاره: در این شماره به یکی دیگر از مورخان عثمانی که درباره روابط ایران و عثمانی در عصر صفوی آثاری از خود به جا گذاشته است، می‌پردازیم. شخصیت مذکور خواجہ سعد الدین افندی، مورخ و شیخ الاسلام عثمانی در سده دهم هجری است. وی فرزند حسن جان ابن حافظ محمد اصفهانی بود.^۱ پدر بزرگ او، حافظ محمد، در دوره آق قویونلو اسما و رسمی داشت. با تشکیل دولت صفویه، به شاه اسماعیل پیوست و در جنگ چالدران حضور یافت. با شکست سپاه صفوی او نیز در میان شمار زیادی از علماء، هنرمندان و صنعتگران تبریز توسط سلطان سلیم به استانبول کوچانده شدند. از اقامت او در استانبول هنوز دیری نگذشته بود که مورد توجه قرار گرفت و به او لقب «حافظ مخصوص سلطان» داده شد. او در لشکرکشی سلیم به مصر حضور یافت و فرزندش حسن جان نیز به عنوان ندیم خاص سلطان از نزدیکان او شد.^۲

سعد الدین در ۹۴۳ ق در استانبول به دنیا آمد. در دوره

۱. با اینکه تمام منابع عثمانی و نیز کلیه پژوهشگران بر جسته معاصر غربی و ترک، سعد الدین را برآمده خانواده ای اصفهانی نوشته‌اند، یکی از دانشجویان دکترا که مشتات خواجہ سعد الدین را به عنوان رسالة دکتری تصحیح کرده در مقدمه رساله و نیز در یکی دو مقاله خود می‌نویسد: «خواجہ سعد الدین از یک خانواده ترک اصفهانی بود» (!). انتساب خواجه به یک خانواده ترک از کشفیات این دانشجو است. جالب اینکه همه منابع مورد استفاده او بدون استثنای خواجہ سعد الدین را از یک خانواده اصفهانی نوشته‌اند، نه یک خانواده ترک اصفهانی. برای نمونه نک: کورال ۱۹۵۳: ۲۰؛ سورجان ۱۹۹۲: ۷۳؛ آلتون سو ۱۹۷۲: ۴۷؛ توران، ج ۱۸، ۱۹۶؛ و نیز ج ۱۰، ۴۷؛ باینگر ۱۹۹۲: ۱۳۷ و آق په، ۱۰۱.

۲. رفیق ۹۲۴: ۹۵-۹۶؛ سامي، ج ۴، ص ۲۵۶۸؛

IA, s.v. "Sa'deddin" (by Serafeddin Turan), vol. 10, p.27.

۳. سامي، ج ۴، ص ۲۵۶۸؛ رفیق ۱۹۲۴: ۹۷ و ۹۶.

۴. حاجی خلیفه ۲۰۰۹: ۲۰۰۷؛ همو ۲۰۰۷: ۲۶۷.

5. Abdulkadir Altunsu, Osmanlı Şeyhülislâmları, s. 47. ; IA, vol. 10, p.27.

۵. حاجی خلیفه ۲۰۰۹: ۱۲۱.

تحریر درآورم.^{۱۵}

سعدالدین بعد از ترجمة مرأتالادوار لاری به ترکی، باب دهم آن را که در تاریخ عثمانی بود، ناقص و فاقد ارزش یافت، از این رو بعد از ترجمه اثر لاری، اقدام به نوشن تاریخ دودمانی عثمانی که در واقع ادامه و تکمیل کننده کار لاری بود، کرد. خواجه سعدالدین با مبنا قرار دادن روایات تاریخی دودمانی بدليسي، تا پایان سلطنت سليم، اقدام به نوشن تاریخی با سبک بسیار متكلفانه و مصنوع کرد. وی با انتخاب عنوان تاجالتواریخ برای شاهکار خود، از یک طرف بر این نیت بوده تا سلسله عثمانی را سرآمد سلسله‌های تاریخ جهان اسلام معرفی کند و از طرف دیگر احتمالاً قصد داشته تا بر قدر و منزلت اثر خود تأکید کند. تاجالتواریخ، بعد از تأثیف، چنان جایگاهی پیدا کرد که به نوعی جایگزین وقایع‌نامه‌های پیشین عثمانی شد و به عنوان یکی از تاریخ‌های عثمانی، محل رجوع بیشتر مورخان عثمانی و مورخان معاصر شد.^{۱۶} تاجالتواریخ از نقطه‌نظر زبان نیز بسیار حائز اهمیت است، زیرا نویسنده با استفاده از سبک تاریخ‌نویسی فارسی به تقویت زبان ترکی کمک شایانی کرد. چنان‌که با تأثیف تاجالتواریخ «سبک نو ایرانی» به تاریخ‌نگاری عثمانی معرفی شد که تقریباً شبیه سبک یونانی آناتومینه^{۱۷} و هم‌عصران سده چهارم او بود.^{۱۸} از دید سعدالدین بهترین اثر مربوط به تاریخ عثمانی، هشت بهشت بدليسي است. او از بدليسي و اثرش با تحسین و ستایش یاد می‌کند و در نوشتن تاجالتواریخ از بدليسي الگو می‌گیرد تا جایی که حتی تعبیرات بدليسي را به خدمت می‌گیرد.^{۱۹} از دید اپیشرلی و اوزترک، سعدالدین در تأثیف تاجالتواریخ بیشترین تأثیر را از اثر فاخر بدليسي گرفته است.^{۲۰} تاجالتواریخ در دو جلد تأثیف شده است. جلد نخست از «بيان کیفیت طلوع کوکب‌های اقبال سعادت مآل خاندان عثمانی»

ترزلزل نشد که حتی بسیار مستحکم نیز شد^{۲۱} او نخستین کسی بود که با محمد سوم (حک: ۱۰۳-۱۰۱۲ق) بیعت کرد.^{۲۲} سعدالدین در اوج قدرت در اثر دسیسه‌های درباری در ۱۰۰۵ق از خواجگی عزل و دست او از مقامات دولتی کوتاه شد. عزل و انزوای او تنها چهارده ماه به درازا کشید و بار دیگر شرایط برای احراز موقعیت پیشین برای او فراهم شد. چنان‌که در ۲۴ شعبان ۱۰۰۶ از سوی پادشاه به عنوان شیخ‌الاسلام تعیین و لقب «جامع‌الریاستین» گرفت.^{۲۳} خواجه سعدالدین در مقام شیخ‌الاسلامی، هر جموعه در مسجد آیاصوفیه حاضر می‌شد و در پاسخ به استفتات‌های مقتضای حال فتوه‌هایی به ترکی، فارسی و عربی صادر می‌کرد.^{۲۴} دوران شیخ‌الاسلامی سعدالدین یک سال و شش ماه و دو روز بیشتر طول نکشید. وی در ۱۲ ربیع‌الاول ۱۰۰۸ درگذشت.^{۲۵}

سعدالدین در زمرة علماء و شعراء بزرگ دوران خود بود. به سه زبان فارسی و ترکی و عربی سلطان کامل داشت و به هر سه زبان شعر می‌سرود.^{۲۶} سعدالدین از لحاظ علمی چنان مقام و موقعیت ممتازی داشت که شاعران و ادبیان برجسته زمان، نظیر قنالی‌زاده حسن چلبی و شهنامه‌جی لقمان آثار خود را به او تقدیم کرده‌اند.^{۲۷} مصطفی عالی می‌گوید کتاب مناقب هنروران را بنا به درخواست او نوشته است.^{۲۸} از وی در زمینه‌های مختلف چند تأثیف و ترجمه مهم باقی مانده است:

۱۸. تاجالتواریخ. بیشترین شهرت سعدالدین صرف نظر از شیخ‌الاسلام و دولتمرد بودنش، به مورخ بودن او برمی‌گردد. تاجالتواریخ او که از آن با عنوان «خواجه‌تاریخی» نیز یاد می‌شود، اسباب شهرت زیاد او شده است. خود او درباره علت تأثیف این اثر می‌گوید: چون تاریخ‌های موجود عمده‌ای به زبان فارسی بود و خوانندگان توان مطالعه آن‌ها را نداشتند به این فکر افتادم که تاریخی به زبان ترکی درباره آل عثمان به رشته

Altunsu, s.48.

۸. حاجی خلیفه ۲۰۰۷: ۲۶۵.

۷. همانجا.

Selaniki Mustafa Efendi: Tarih-i Selaniki, c. 2, s.731.

۹. همان: ۱۲۲.

۱۰. حاجی خلیفه ۲۰۰۹: ۱۲۱-۱۲۲.

16. Iranica, s.v. "Historiography, xiv. The Ottoman Empire" (by Sara Nur Yıldız), vol. 7, p. 409; Sara Nur Yıldız, 2005, p. 157.

۱۳. سورجان ۱۹۹۲: ۷۳.

۱۲. رفیق ۱۹۲۴: ۱۱۹.

برای ترجمه متن کامل مقاله مزبور نک: تاریخ‌نگاری و مورخان عثمانی، ترجمه و تدوین ناصرالله صالحی، پژوهشکده تاریخ اسلام، تهران، ۱۳۹۲، ص ۱۲۳-۱۴۷

۱۴. عالی ۱۹۲۶: ۷-۶.

17. Ann Komnene

۱۹. حاجی خلیفه ۲۰۰۹: ۱۱۲ و ۱۲۲.

۱۸. ارتایلی ۲۰۰۴: ۶۲.

۲۰. اپیشرلی ۱۹۹۹: ۲۴۸؛ اوزترک ۱۹۹۹: ۲۵۹.

تاج التواریخ		جلد اولینک فهرستیدر
۴۱.	فتح کوینک و طراقبی و مدن رفی با عان	فتح کوینک و طراقبی افندی
۴۲.	عن اورخان خان	مقدمه
۴۳.	پانزده	یازن کیفیت طلوع کوکبه اقبال
۴۴.	پانزده	سعادت آمل خانان عقابی
۴۵.	پانزده	یازن عنوان این نامه هایون
۴۶.	پانزده	ذکر فتح اینه کول و پله یون
۴۷.	پانزده	یازن محاریه همان خان
۴۸.	پانزده	بانکوران
۴۹.	پانزده	محاصمه عثمان غازی
۵۰.	پانزده	حصار قلات فرسای یوسما
۵۱.	پانزده	توجه تصریت آگر عثمان
۵۲.	پانزده	نامدار پیغمبر
۵۳.	پانزده	هیروم قاتار بربلاز فره جه
۵۴.	پانزده	حصار و غلبه اورخان تامدار
۵۵.	پانزده	عزیت اورخان فرقی بازو
۵۶.	پانزده	بختیر و لایت فوجه ایلی
۵۷.	پانزده	واق بازو
۵۸.	پانزده	فتح حصار یروس و اردنس
۵۹.	پانزده	یقظان اورخان غرامائوس
۶۰.	پانزده	عده ا او رخانی
۶۱.	پانزده	جلوس حضرت سلطان
۶۲.	پانزده	مراد غازی و عادل
۶۳.	پانزده	فتح انکوریه و پهلو کروه
۶۴.	پانزده	حدون
۶۵.	پانزده	عزم سلطانی
۶۶.	پانزده	فتح دیوق، وادره آست
۶۷.	پانزده	فتح ولاد و کلجنیه و چاهای
۶۸.	پانزده	در
۶۹.	پانزده	وضع نس و کرفتن زغره
۷۰.	پانزده	رجهت سلطان و فتح فلسطین
۷۱.	پانزده	وطراقی آن
۷۲.	پانزده	هموم کافر صرف و شهور
۷۳.	پانزده	ربت درن
۷۴.	پانزده	فتح یاغا و هود شاه ونا

۹۵۸ تا ۹۶۱ است.^{۲۴} ابتهاج التواریخ چند بار به عنوان پایان نامه تصحیح شده است.^{۲۵}

۲۰. سلیم نامه: خواجه سعدالدین اثر دیگری به نام سلیم نامه دارد که در واقع ذیلی بر تاج التواریخ به حساب می‌آید. این اثر در میان مردم عادی از شهرت زیادی برخوردار شده است. این اثر که شامل یک مقدمه و دوازده حکایت است، در انتهای ابتهاج التواریخ به چاپ رسیده است.^{۲۶}

شروع و جلد دوم را با بیان وقایع دوره سلیم دوم پایان می‌دهد. مطالب مربوط به روابط ایران و عثمانی در دو جلد مذکور از این قرار است: «باعث خشم شاهنشاه به دارای عجم» (ج ۱، ص ۵۲۱-۵۲۵)؛ «عزم شه تیغزن بر سر اوزون حسن» (ج ۱، ص ۵۲۵-۵۳۳)؛ «در بیان رزم شاه سرفراز با شهنشاه عجم بی اهتزاز» (ج ۱، ص ۵۳۴-۵۳۵)؛ «عزم قزلباش به سرحد روم» (ج ۲، ص ۱۱۴-۱۲۷)؛ «خروج شاهقلی و فتنه‌های بی حد او» (ص ۱۶۲-۱۶۸)؛ «عزم حضرت سلطان سلیم بهر تأدب قزلباش لئیم» (ص ۲۳۹-۲۴۶)؛ «نامه سلطان سلیم به دارای عجم» (ص ۲۴۶-۲۵۲)؛ «صورت المکتوب المرغوب» (ص ۲۵۲-۲۵۶)؛ «صورت نامه سیوم» (ص ۲۵۶-۲۶۰)؛ «رزم سلطان روم و شاه عجم» (ص ۲۶۰-۲۷۷)؛ «رفتن شه به جانب قشلاق» (ص ۲۷۷-۲۸۱)؛ «رفتن شه به جانب قشلاق» (ص ۲۸۱-۲۸۹)؛ «آمدن قاصد شاه عجم» (ص ۲۸۹-۲۸۱). چنان‌که از عناوین مطالب برمی‌آید، نویسنده با اینکه کتاب را به ترکی نوشته، اما همه عنوانین کتاب همانند سیاری از تاریخ‌های ترکی عصر عثمانی به زبان فارسی است.

تاج التواریخ از جمله منابع مهم عثمانی است که در اروپا شهرت زیادی یافته و متن کامل آن به زبان‌های آلمانی، ایتالیایی، فرانسوی، مجاری و بعضی قسمت‌های آن به انگلیسی ترجمه شده است.^{۲۷} تاج التواریخ در سال ۱۲۷۹ هجری در استانبول به چاپ رسیده است. عصمت پارماقیز اوغلونیز متن ساده شده تاج التواریخ را در آنکارا منتشر کرده است.^{۲۸}

۱۹. ابتهاج التواریخ. بر تاج التواریخ ذیل‌هایی هم نوشته شده است. از جمله ذیل مصطفی شافی^{۲۹} خود سعدالدین هم مدتها بعد از تأییف اقدام به نوشتن یادداشت‌هایی برای دوره سلیمان قانونی کرده بود، اما مجال تأییف نیافت؛ تا اینکه فرزندش، محمد، با کمک برادرش اسعد به تکمیل ذیل مزبور پرداخت و آن را ابتهاج التواریخ نامید. وی بر یادداشت‌های پدر مطالبی نیز افزود و ابتهاج التواریخ را در دو جلد تدوین کرد: جلد نخست از جلوس قانونی شروع می‌شود و جلد دوم هم شامل وقایع

۲۱. باینگر ۱۹۹۲: ۱۴۰.

۲۲. با این مشخصات:

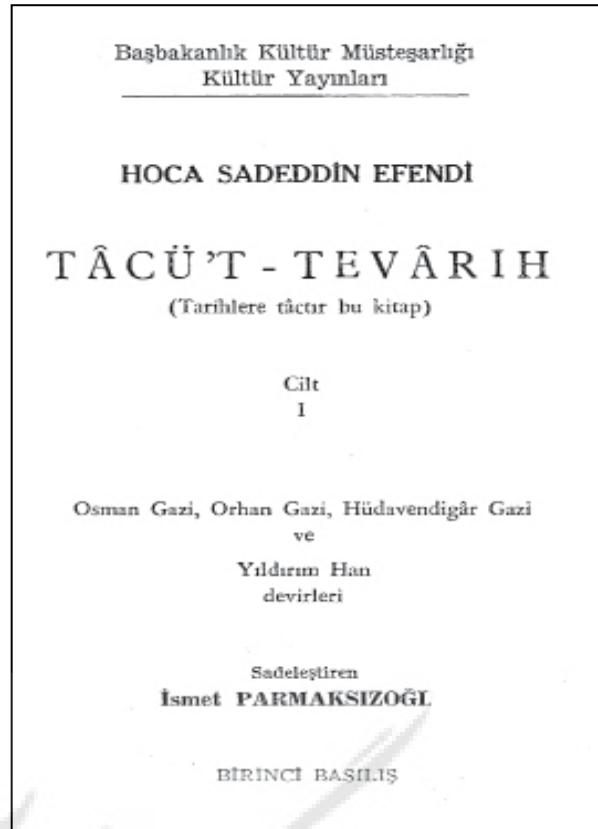
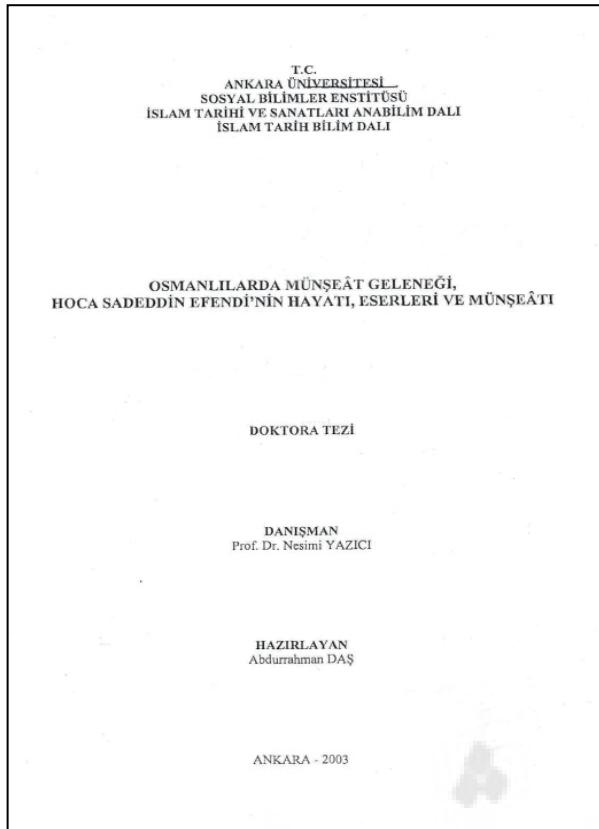
۲۳. شش: ۱۹۹۸: ۲۹۹.

۲۴. افیونجی ۲۰۰۷: ۵۹؛ آکگون ۱۹۹۸: ۶۸-۷۶.

۲۵. همان، ذیل صفحه ۵۹.

۲۶. اوغور ۱۹۸۰: ۲۲۵؛ ۱۹۹۲: ۱۳۷؛ ۱۳۹؛ ۲۰۰۲؛ ۱۹۹۸: ۱۷۶؛ شش: ۱۹۹۸: ۲۹۹.

این اثر را به سفارش سلطان مراد در عرض شش ماه به اتفاق
دو پرسش ترجمه کرد.^{۳۰}

منابع:

- سعدالدین محمد افندی بن حسن جان، *تاج التواریخ*، استانبول، ۱۲۷۹
- بروسلی، محمد طاهر، ۱۳۴۲، عثمانی مؤلفی، استانبول.
- حاجی خلیفه، ۲۰۰۹، *فضلکة أقوال الأئمّة في علم التاريخ والأخبار* (فضلکة التواریخ) تاریخ ملوک آل عثمان، حققه و قدم له و ترجم
حوالیه، سید محمد السید، آنکارا.
- رفیق، احمد، ۱۹۲۴، *عالملو و صنعتکارلر*، «درسعادت» [استانبول].

۲۱. منشآت: خواجه سعدالدین که در شعر و ادب و زبان دانی سرآمد هم عصران خود بود، در نوشتتن نامه‌های سیاسی هم مهارت تمام داشت. اگرچه از او مجموعه منشآتی مستقل باقی نمانده^{۳۱} اما منشآت او در مجموعه‌های مختلف به صورت پراکنده آمده است. عبدالرحمن داش منشآت سعدالدین را به عنوان رساله دکترا تصحیح کرده است.^{۳۲} همچنین در مقاله مستقلی با عنوان «مکاتبات تیمور و یلدرم بایزید» بخشی از منشآت سعدالدین را تحلیل و منتشر کرده است.^{۳۳}

۲۲. ترجمه‌ها: سعدالدین آثاری از عربی و فارسی به ترکی ترجمه کرده است. از جمله: *بهجه التواریخ*، رساله قشیریه، مرأت الادوار، و رساله‌ای در مناقب شیخ عبد القادر گیلانی. وی

.۲۷. داش، ۲۰۰۳: ۱۳۲.

.۲۸. با این مشخصات:

Abdurrahman Daş, *Osmanlılarda münşeât geleneği, Hoca sadeddin Efendi'nin hayatı, Eserleri ve münşeâti*, Doktora Tezi, Ankara Üniversitesi, Ankara, 2003.

.۲۹. متن مقاله مذکور (به صورت پی‌دی‌اف) در اینترنت قابل دسترسی است، با این مشخصات:
Abdurrahman Daş, Ankara Savaşı Öncesi Timur ile Yıldırım Bayezid'in Mektuplaşmaları, s.141-167.

.۳۰. پچوی، ج ۲، ص ۴۵۲-۴۵۱؛ رفیق، ۱۹۲۴: ۱۲۰؛ آتشون سو ۱۹۷۲: ۵۰؛ د. اترک، ج ۱۰، ص ۳۰.

دوره دوم، سال هفتم، شماره یکم و دوم، فروردین - تیرماه ۱۳۹۲

- manlı (Yeni Türkiye Yayınları), Vol. VIII, Ankara.
- _ Iranica, s.v. "Historiography, xiv. The Ottoman Empire" (by Sara Nur Yıldız);
- _ Kural, Akdes Nimet, 1953, "Hoca Sadreddin Efendinin Türk-İngiliz Münasebetlerinin Tesisi ve Gelişmesindeki Rolü", 60. Doğum yılı münasebetiyle Fuad Köprülü, İstanbul.
- _ Nur Yıldız, Sara, "Persian in the Service of the Sultan: Historical Writing in Persian under the Ottomans during the Fifteenth and Sixteenth Centuries", in Studies on Persianate Societies, Vol. 2, 2004, Manohar, 2005;
- _ Ortaylı, İlber, 2004, "Basic trends in Ottoman Turkish Historiography", in "Ottoman Studies", İstanbul Bilgi University Press.
- _ Öztürk, Necdet, 1999, "Osmanlılarda Tarih Yazıcılığı Üzerine", Osmanlı (yeni Türkiye yayınları), Vol. VIII, Ankara.
- _ Selaniki Mustafa Efendi, 1999, Tarih-i Selaniki (971-1008 / 1563- 1600), Hazırlayan: Mehmet İpszirli. Türk Tarih Kurumu, Ankara.
- _ Severcan, Şefaiettin, 1992, "Hoca Sadreddin Efendi ve Tarihçiliğimizdeki yeri", Erciyes Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, vol. 8, Kayseri.
- _ Şeşen, Ramazan, 1998, Müslümanlarda tarih-coğrafya yazıcılığı, ISAR, İstanbul.
- _ TDVIA, s.v. "Hoca Sadreddin Efendi" (by Şerafettin Turan).
- _ Turan, Şerafeddin, İA, s.v. "Sa'deddin".
- _ Uğur, Ahmet, 1980, "Hoca Sa'deddin'in Selim-namesi", İslam İlimler Enstitüsü Dergisi, vol. IV, Ankara.
-
- سعدالدین محمد افندی بن حسن جان، تاج التواریخ، استانبول، ۱۲۷۹
- صالحی، نصرالله (ترجمه و تدوین)، ۱۳۹۲، تاریخ نگاری و مورخان عثمانی، تهران: پژوهشکده تاریخ اسلام.
- عالی، مصطفی، ۱۹۲۶، مناقب هنروران، استانبول.
- _ Afyoncu, Erhan, 2007, Tanzimat Öncesi Osmanlı Tarihi Araştırma Rehberi, İstanbul.
- _ Aktepe, Mümin; Hoca Sa'deddin Efendi'nin Tâcü't-Tevârih'i ve Bunun Zeyli Hakkında, (متن این مقاله، ص ۱۰۱-۱۱۶، در اینترنت موجود است، اما محل انتشار آن مشخص نیست).
- _ Akgün, Ahmet, 1998, "Şeyhülislam Hoca-zade Mehmed Efendi ve Eseri İbtihâcüt-tevârih", Balıkesir Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, vol. 1, no. 2.
- _ Altunsu, Abdulkadir, 1972, Osmanlı Şeyhülislâmları, Ankara.
- _ Hacı Khalifa, 2007, Kâtib Çelebi Fezleke, Tahlil ve Metin, by Zeyneb Aycıbin, Doktora Tezi, Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ortaçağ Tarihi Anabilim Dalı, İstanbul.
- _ Babinger, Franz, 1992, Osmanlı Tarih Yazarları ve Eserleri, tr. Coşkun Üçok, Ankara.
- _ Bayrak M. Orahan, 2002, Osmanlı Tarih Yazarları, İstanbul.
- _ Hoca Sadreddin Efendi, 1974, Tâcü't-Tevârih'i, Sadeleştiren: İsmet Parmaksızoğlu, Millî Eğitim Basimevi, İstanbul.
- _ Daş, Abdurrahman, 2003, Osmanlılarda Münseâti Geleneği, Hoca sadreddin Efendi'nin hayatı, Eserleri ve Münseâti, Doktora Tezi, Ankara Üniversitesi, Ankara.
- _ İpszirli, Mehmet. 1999, "Osmanlı Tarih Yazıcılığı", Os-

دوره دوم، سال هفتم، شماره یکم و دوم، فروردین - تیرماه ۱۳۹۲